

NIEBOŻĄTECZKO (8) *sb n*

Oba e oraz oba o prawdopodobnie jasne (tak w niebożę oraz -eczko).

sg N niebożęczo (4). ◇ pl N niebożęczo (4).

Składnia przydawki przy N sg typu (o mężczyznach): ten niebożęczo (m, rodzaj naturalny) (2).

Składnia przydawki przy N pl (o zwierzętach): ony niebożęczo (rodzaj naturalny i gramatyczny) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Dem. od „niebożęczo”; zwykle hipokor. (8) : A skoro co przypadnie/ wnet prętko porywa. Ony niebożęczo co wolno latają/ Przedię ná fwey swobodzye ięszcze málo máią. RejWiz 103v.

W funkcji przydawki orzekającej lub (w zbliżanej funkcji) z elipsą zaimka anaforycznego [w tym: w funkcji przydawki (2), z elipsą zaimka (5); zawsze określa podmiot] (7): Iuż on niebożęczo co spokoim śiedzi/ Chociaż więc gościom nie rad każdy go nawiedzi. RejWiz 69v; Iuż wie niebożęczo kiedy s ciałem wstanie/ Iż on okrutny dekret pewnie przydzye ná nie. RejWiz 121; Iam niebożęczo ani wie gdzie zginie RejWiz 140v, 164, 190v.

~ W wypowiedzi osoby mówiącej o samej sobie (w pl) (2): A my niebożęczo málo ná tym mamy / Iż rokofzney wolności ná wżem vzywamy. RejWiz 104, 122. ~

AŻ